

Rabbin Bedeni olan kilise (Eefesliler 1:15-23)

Tanrı sevilme ister. İsa Mesih Tanrı'nın sevdiği Oğlu'dur. O Baba Tanrı'yı sevdiği için Tanrı O'ndan hoşnuttur. Bu yüzden Tanrı "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" (Matta 3:17) diye söyledi. Tanrı Oğlu tarafından sevilme ister. Sadece vaftiz aracılığıyla İsa Mesih'le birleşmiş olan kişi İsa Mesih içinde Tanrı'yı severek hoşnut edebilir.

İman derken Tanrı'yı sevmektir. Bazı insanlar Tanrı'yı seviyorum diyerek O'na şikayet ederler. Biz şunu bilmemiz lazım ki Tanrı sadece yaratıcı değil yargıdır. Tohum ektikten sonra mutlaka hasat var. Aynı şekilde yaratılış varsa mutlaka yargı vardır. İsa Mesih tekrar geldiğinde adil yargı olarak gelecektir. Kutsal Kitap Ruh'a karşı bir söz söyleyenin, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacağını söyledi (Matta 12:31-32), ve buğdayını toplayıp ambara yığacağını, samanı ise sönmeyen ateşte yakacağını söyledi. Bu uyarı imansızlar için değildir. 'İman etmeyen ise zaten yargılanmıştır'dedi. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir(Yuhanna 3:18).

Kutsal Kitap birinin imanı iyi yada kötüdür demiyor. Sadece birinin imanı var yada yok diyor. İman varsa kurtulur ama iman yoksa mahvolur. Bazı pastor insanların duymak istedikleri sözünü sadece söylemek ister. Dolayısıyla son günler hakkında anlatmaktan çekiniyor. Ondalık vermeyen varsa da ona teselli eder. Ve bazen büyük parayı sunu olarak veren varsa kilise elemanları önünde onu takdir eder. Pastor teselli edebilir ama en sonunda Tanrı her birini 'imanı var mı yok mu' diye yargılayacaktır. İman hayatı derken kendi duygusuna göre yada inancına göre yaşamak değildir. Sunu olsun ibadet olsun kendiliğinden yaparsa mistisizm yada boş inanç gibidir. Tanrı'nın sözüne itaat ederek yaptığı değilse garantisi yoktur.

Tanrı'nın Oğlu alçakgönüllü olduğu için Baba Tanrı'nın önünde ölüme kadar itaat etti. O'nun alçakgönüllülüğü olmasaydı biz kurtulamazdık. İmanda 'çekme' kavramı çok önemlidir. Tanrı'nın Oğlu sadece gökten "Ey sizler gelin!" diye çağırarak bizi kurtarmadı. Kendisi insan olup dünyaya geldi ve çarmıhta ölüp dirilerek bizi kendisine çekti. Aynı şekilde bizim insanlara müjdeyi duyurarak onların Mesih'te olmalarını sağlamamız da bir 'çekme'dir. Biz bu işi yapmamaız için mutlaka alçakgönüllü olmamız gerekir.

Pastor eğer alçakgönüllü değilse kilise büyümez. 1.Petrus 5:3-6'da şöyle dedi: "Size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın. Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız. Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder. Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın." İsa Mesih bu dünyaya gelip alçakgönüllülüğünü gösterdi. O Tanrı'yla eşit olduğu halde en alçak yere gelip bizleri kendisine çekti. İsa'nın çalıştığı yer olan Celile Gölü dünyada en alçak yerdir.

Kilisenin büyümesi için bütün elemanları alçakgönüllü olmak gerekir. Bazı insanlar ağzıyla seviyorum der ama dikkatsizce kiliseyi kötülürler. İnsan aslında doğrusuz ve günahlıdır. Rab bunu örtmek için kanını döktü. En kutsal yerde olan sandığın üstünde Keruvların kanatlarıyla örtülen Bağışlanma Kapağı vardır.Tanrı İsa Mesih'te olanların doğrusuzluğu ve günahını hepsi örttü. Bu kadar çok lütüf alanlar İsa Mesih'in bedeni olan kiliseye şikayet etmemelidir, karşı olmamalıdır.

Rabbin Günü ekmek bölmek için toplandıkları gündür (Elçilerin işleri 20:7). Rabbin sofrası Rab`bin gelişine dek Rab`bin ölümünü ilan etmektir. Kilise bu işi yapması gereken Rabbin bedenidir. Kilisenin bir üyesi olarak biz Rabbin sofrasına katılmadan önce kendimiz gerçekten Rabbi seviyor muyuz diye bir bakmamız gerekir. Rabbin sofrasının amacını anlamadan yapmak kendi kendini mahkûm etmektir (1.Korintililer 11:23-29). Rabbi seven değilse Rabbin beden ve kanını yiyip içmeye layık değildir.

Rab Ferisi olan Simun'un evine ziyaret ettiğinde bir günahkar kadın Rabbin ayaklarına çok değerli yağ sürdü. Simun'un şikayetli olduğunu fark eden Rab ona "Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever." diye söyledi. Sadece Rabbi sevenler Rabbe kendini adayabilirler. Rab bizden sevgi istiyor.

Rab yurtdışına çıkmadı. Ama öğrencilerine bütün ulusları müjdeleyin dedi. Rab Kutsal Ruh'la kiliseyi kurdu ve kiliseye müjdeleme işini verdi. Rab son gün hakkında "Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demektir. Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır."(Matta 24:6-8)dedi. Ve "Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir."(Matta 24:14) diye vurguladı. Böylece bütün ulusları müjdelemek kilisenin Rabbin bedeni olarak yapması gereken görevidir. İsa Mesih tekrar gelmesi için önce İsraililer arasında mühürlenmiş olanların sayısı yüz kırk dört bin kişi olmalıdır. O zaman yabancı olarak mühürlenmiş olanlar kimsenin sayamayacağı kadar çok olacaktır (Vahiy 7:1-9).

Kilise İsa Mesih'in sıkıntılarında eksik kalanlarını tamamlamak gerekir. Elçi Pavlus "Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamlıyorum."(Koloseliler 1:24)diye ikrar etti. İsa'nın öğrencilerine Rabbin sofrasını buyurmak "Ben insanlık için kanımı döktüm bedenimi yırttım siz bunu duyurun!" diye buyurmaktır. İsa Mesih görevli yaşamını bitirdikten sonra göğe alındı, Kutsal Ruh'la kiliseyi kurdu. Artık yargıç olarak tekrar gelecektir. O güne kadar kilisenin yapması gereken işi Mesih'in sıkıntılarında eksik kalanlarını tamamlamaktır. Biz müjdelerken utandırılabiliriz, üzülebiliriz, zarar görebiliriz zulüm edilebiliriz ama canları çekmek için bütün bunlara dayanmalıyız. Rab her birimize "Sen beni seviyor musun?" diye sormaktadır. Ve 'seviyorum'diye ikrar edenlere "Kuzularımı otlat! Koyunlarımı gütl! Koyunlarımı otlat!" diye buyurmaktadır (Yuhanna 21:15-17).

Kilise Tanrı'nın sevdiği Oğlu'nun bedenidir. Biri Tanrı'yı sevdiğini söyleyerek Tanrı'nın Oğlu'nu ihmal ederse onun ikrarı gerçek ikrar olamaz. Tanrı'nın Oğlu'nu seviyorum diyerek eğer O'nun bedeni olan kiliseyi ihmal ederse bu da gerçek ikrar olamaz. Günümüzde ne kadar çok insanlar kiliseyi ihmal ederek şikayet ederek eleştiriyorlar? Romalılar 14:12'de 'her birimiz kendi adına Tanrı`ya hesap verecektir.' dedi.

Rabbi seviyorsa kiliseyi sevmelidir. Kilise Rabbin bedenidir her yönden her şeyi doldurmanın doluluğudur(Efesliler 1:23). Siz gerçekten Rabbin bedeni olan kiliseyi seviyor musunuz? Bilginizi yeteneklerinizi kilise için kullanıyor musunuz? Çürüyecek olan beden için, biraz daha iyi iş bulmak için mücadele ederek, kilise sizin emek ve yeteneklerinize ihtiyacı varken meşgulüm diye bahane yaparak reddetmemelisiniz.

Matta 25:31-33 "İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak. Koyunları sağına, keçileri soluna alacak." dedi. Bu söz imansızlar için değildir. imansızlar bu dünyada zaten yargılanmıştır. Koyunları keçilerden ayırmak gelecekteki bir olaydır. 41-43 şöyle dedi: "Sonra solundakilere `Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis`le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin! Çünkü

acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz, susamıştım, bana içecek vermediniz, yabancıydım, beni içeri almadınız, çıplaktım, beni giydirmediniz, hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.” İmansızlar tabii ki kiliseden merak etmeyebilir ama sorun olan imanlıların kiliseyi ihmal etmeleri ve soğuk davranmalarıdır.

Biz kiliseyi sevmemiz gerekir. çünkü Tanrı Oğlu’nu sever ve kilise Oğlu’nun bedenidir. Bu yüzden biz her şeyden daha çok kiliseyi sevmemiz gerekir. Her ne kadar kızmış olsa da kiliseye küfür etmemeliyiz. İsa çarmıhta öldüğü zaman bütün öğrenciler kaçtılar ama Aramatyalı Yusuf İsa ‘nın cesetini olsada Pilatus’ten isteyerek Rabbe hizmet etmek istedi. Hatta biz Tanrı’nın sevgili İsa’nın dirilmiş bedenine nasıl davranmalıyız? Biz kiliseyi sevmemiz gerekir. Rab’ten “Sizler, Babam`ın kutsadıkları, gelin! Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.” (Matta 25:34-36) Sesini duyabilmemiz gerekir.

Ne yapsam kiliseye yardım olabilirim, ne yapsam kilise için yeteneğimi kullanabilirim, ne yapsam kiliseyi canlandırabilirim diye düşünmek kutsalların görevidir. Biz bunun için alçakgönüllülükle kendimizi feda etmeliyiz. Rabbe seviyorum diye ikrar edenlere ‘Kuzularımı otlat! Koyunlarımı gütle! Koyunlarımı otlat!’ dediğini hatırlamamız gerekir. kilise Rabbin bedenidir. Rabbi seviyorsa Rabbin bedenini sevmelidir.

20140105 SEMONE